



Van arribar més restriccions, després de la mort del dictador, en formar-se l'Espanya de les Autonomies, ja que cada una d'aquestes es va reservar en el seu territori el dret de la caça, de tal manera que si vols anar-hi a caçar, has de treure't la llicència de la comunitat, el que vol dir que per caçar ara per tot Espanya, cal treure tantes llicències com autonomies hi ha. S'està lluitant per aconseguir la llicència única per tot Espanya, altre cop, com abans millor.

S'ha arribat a un punt tal de restricció que en alguna autonomia com Castella i Lleó, encara que et treguis la llicència, ho tens difícil per poder-hi caçar, degut a què han anul·lat el concepte de terreny lliure, i per tant no pots caçar enlloc, si no ets soci d'algun "coto".

Com veiem, l'evolució ha estat clara i negativa per als caçadors. Fa anys que es podia caçar per tot el territori espanyol amb una sola llicència; per poder fer el mateix actualment, és necessari treure'n 17.

Armament

Sobre la dècada dels 50 encara hi havia algun nostàlgic, o amb escopeta heretada, que sortia al camp amb una escopeta Lefauchaux. Aquesta arma tirava els cartutxos carregats amb pólvora negra, i la diferència amb les altres escopetes, anomenades centrals, era per la disposició del pistó, i el sistema de percussió. El pistó estava col·locat dins el cartutx horitzontalment, en ell s'hi recolzava com una agulla que sobresortia pel culot, i la percussió la feia un martell accionat pel gallet. Aquests tipus d'armes eren força perilloses, doncs qualsevol contacte amb el martell te'l feia saltar produint-se el tret, el que vol dir que no tenien cap sistema de seguretat.

Les més normals en aquella època eren les anomenades paral·leles centrals. En estar col·locat el pistó al centre del culot, les primeres que van sortir al mercat van mantenir per la percussió també uns martells externs, que es van

modernitzar més endavant ocultant aquest sistema de percussió. Els calibres més corrents eren el 12 i el 16.

Ja a finals dels 60 i principis dels 70, van començar a aparèixer al mercat espanyol les primeres superposades i les semiautomàtiques, que van ésser les més utilitzades en els temps de l'abundància de peces, i en aquest moment estan en franca regressió. Per aquest motiu s'han prohibit els 5 trets de les semiautomàtiques, i sols se'n permeten 3. Aquest fet ha propiciat, en diferents tipus de caça, abandonar les semiautomàtiques i tornar a les de dos trets, ja siguin paral·leles o superposades.

Si parlem de les armes utilitzades per a la caça major, –generalment porc senglar i isard– en aquells temps els caçadors anaven amb l'escopeta, i normalment carregada amb balins, excepte algun ric marxant, experimentat amb safaris, que portava rifle. Avui dia, cada cop més, és el rifle l'arma més emprada en la caça gran a casa nostra.

Espècies caçables abans, avui dia prohibides

De moltes espècies que a mitjans del segle XX es podien caçar, i que van ser la base de les primeres captures, escopeta al muscle, per a molts que vam començar en aquella època la nostra afecció, actualment n'està prohibida la caça, perquè estan en perill d'extinció, com és el cas d'esquirols, i merles. El curiós del tema, és que quan reflexiones i intentes buscar quina culpa hi tenim els caçadors en el descens del cens d'aquestes dues espècies, arribes a la conclusió que cap, doncs coneixes de sobres quins són els responsables d'aquesta dràstica disminució. En el cas dels esquirols, en moltes zones de Catalunya, els productes utilitzats per la lluita contra "la processonària" dels pins, i en el cas de les merles, els insecticides que han competit amb elles pels insectes, l'aliment necessari i imprescindible en moltes èpoques de la seva existència.